

Geachte aanwezigen,

Ik ben de juridisch gemachtigde van de groep van kampeerders. Meestal spreek ik als jurist niet in bij politiek overleggen en ik doe dit alleen wanneer ik zie dat er echt een publiek belang in het geding is en de rechtsvraag die voorligt eigenlijk eerst door de politiek moet worden beantwoord en pas daarna door de rechter.

Mijn expertise is het recht betreffend de verdeling van schaarse vergunningen en exploitatierechten en de verhouding publiek en privaat recht. Mijn belangrijkste dossier is de Amsterdamse rondvaart.

Ik ben hier vandaag omdat in het conflict tussen de kampeerders en camping Bakkum een bijzondere casus is en de vraag betreft wat de rechtspositie is van de camping ten opzichte van de huurders gezien het op haar positie van toepassing zijnde publiek en privaatrecht.

De camping stelt dat er sprake is van een louter privaatrechtelijke tussen de camping als verhuurder en de kampeerders als huurders en meldt in haar contracten met de kampeerders dat ze eigenaar is van de seizoensplekken.

Nu is de eerste vraag die van belang is om het conflict juridisch te begrijpen als volgt: Klopt het dat de camping bv, zoals ze stelt, eigenaar is van de grond?

We weten allemaal het antwoord: Nee de eigenaar is de provincie. Er is een beheersovereenkomst met PWN, een publieke instelling, en die heeft in het kader van de overeenkomst het exploitatierecht aan de camping gegund.

Juridisch betekent dit dat Kennemer Duincamping Bakkum B.V. houder is van een concessie om een publiek gebied, waarop een camping is gelegen, te beheren te en exploiteren. Dit iets heel anders dan een eigendomsrecht. Ik benadruk dit want het is van belang om te zien dat camping Bakkum zelf al honderd jaar bestaat. De kampeerders hadden ooit zelf een kampeervergunning. Over de tijd is de uitvoering van dit regiem en het beheer van de camping dus zo via de beheerovereenkomst met PWN en een concessie belegd bij de Duincamping Bakkum BV.

De tweede vraag is wat dit betekent dit nu voor de verhouding en het conflict. In ieder geval dat het beheer en de exploitatie van de camping een concessie betreft, waarop het recht zoals de concessierichtlijn en ook de dienstenrichtlijn van toepassing is.

Nu zijn er, gezien dit recht, eigenlijk twee opties mogelijk. Als er sprake is van een concessie in de zin van een exploitatierecht om winst te maken dan stelt de wet dat een concessie in principe een maximale looptijd kan hebben van vijf jaar en dan opnieuw moeten worden aanbesteed. Het niet goed implementeren van deze wet leidt tot een onrechtmatige daad. Deze regels bestaan om marktfalen te voorkomen en dat is dat een partij met winst oogmerk zonder enige competitie door uitbating van een publiek bezit alsmaar meer winst ten laste van de consumenten kan maken. Ik verwijs voor de uitleg naar de concessierichtlijn. Dit is dus eerste optie.

De tweede optie is dat er rechtmatig wordt 'inbesteed' en dat kan onder de voorwaarden dat concessie gericht is voor minimaal 80% op de uitvoering van de publieke taak,. In casu, is dit de taak die via de beheersovereenkomst bij PWN is gelegd en gaat om natuurbeheer en het mogelijk maken van dag en nacht recreatie.

De vraag is dan: wat is deze publieke taak met betrekking tot camping Bakkum precies? Is het aanbieden van Glamping accommodatie een publieke taak? Heeft de overheid hotels?

Nee, dat is het niet. Maar het faciliteren van een langdurig bestaand gebruik van seizoens-kamperen in de natuur en de zorg dragen voor de balans tussen deze recreatie en de natuur is dit wel.

Dit betekent dat dat de concessie om de camping te beheren vrijgesteld kan zijn van de aanbestedingsplicht indien de camping zich richt op de uitvoering van deze publieke taak.

De is heel relevant voor het conflict. Immers het standpunt van de camping BV dat er sprake is van een exploitatierecht en een louter privaatrechtelijke verhouding is waar als er sprake is van optie 1. Maar als er sprake is van optie 2, uitvoering van de publieke taak en inbesteding dan werken het publieke karakter van de relatie en de beginselen van behoorlijk bestuur door in de rechtsbetrekking tussen de camping BV en de kampeerders.

In de context van het conflict, maar ook als uitwerking van een dergelijke publiek/private verhouding in het algemeen, zijn hier consequenties aan verbonden. Beginselen zoals rechtszekerheid, zorgvuldigheid, geen kostenverhogingen zonder inhoudelijke motivering, de redelijke belangenafweging, toezicht en recht op medezeggenschap zijn onderdeel van de relatie. De camping is dan ook een semi-publieke instelling net als ziekenhuis of een school.

Er ligt dus een hele belangrijke keuze. Als we kiezen voor de privaatrechtelijke weg dan wordt optie 1 en dan is de weg van de rechtsbescherming voor de kampeerders gelegen in aan de orde stellen i van de duur van de concessie en de wijze van aanbesteden. Ik als gemachtigde moet dan eigenlijk via een beroep op dat recht aan de stoel van de camping gaan zagen en zo maken we met elkaar van alles kapot.

Kiezen we optie 2, dan wordt camping Bakkum weer van de mensen, in plaats van een winst-georiënteerde uitbater van een exploitatierecht. Dit betekent ook dat de maatregelen, die nu kampeerders zo hard treffen, moeten worden herzien in het licht van de principes van behoorlijk bestuur. Deze optie 2 biedt wel de kans om met elkaar om eerlijke afspraken te maken en voorkomt escalatie van het conflict.

Ik ben hier om u te vragen voor optie 2 te kiezen en daarop te sturen en PWN op basis van de beheerovereenkomst aan te spreken op het feit dat de huidige constructie alleen op deze manier rechtmatig kan zijn. Uit de reactie van camping en de weigering om in overleg te gaan blijkt grote onwil. Er is echt groei van inzicht en een transitie nodig en druk op de camping BV om te veranderen. Ik denk dat als een aantal juristen de koppen bij elkaar steken de conclusie echter is dat ik gelijk heb. Voorkom alstublieft verder conflict.

Dank u voor uw aandacht. Ik deel kopieën van de briefwisseling met de camping rond.